

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (šestého senátu)

30. listopadu 2016*

„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Finanční opatření ve prospěch France Télécom — Návrh akcionářské půjčky — Veřejná prohlášení představitelů francouzského státu — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje podpora za neslučitelnou se společným trhem — Pojem ‚podpora‘ — Pojem ‚hospodářská výhoda‘ — Kritérium obezřetného soukromého investora — Povinnost Tribunálu uvést odůvodnění — Meze soudního přezkumu — Zkreslení sporného rozhodnutí“

Ve věci C-486/15 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 14. září 2015,

Evropská komise, zastoupená C. Giolitem, B. Stromskym, D. Grespanem a T. Ruschem, jako zmocněnci,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Francouzská republika, zastoupená G. de Berguesem a D. Colasem, jakož i J. Bousin, jako zmocněnci,

žalobkyně ve věci T-425/04 RENV,

Orange, původně France Télécom, se sídlem v Paříži (Francie), zastoupená S. Hautbourgem a S. Cochard-Quessonem, advokáty,

žalobkyně ve věci T-444/04 RENV,

Spolková republika Německo,

vedlejší účastnice ve věci T-425/04 RENV,

SOUDNÍ DVŮR (šestý senát),

ve složení E. Regan, předseda senátu, J.-C. Bonichot a A. Arabadžev (zpravodaj), soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

* Jednací jazyk: francouzština.

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Evropská komise domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 2. července 2015, Francie a Orange v. Komise (T-425/04 RENV a T-444/04 RENV, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2015:450), kterým byl zrušen článek 1 rozhodnutí Komise 2006/621/ES ze dne 2. srpna 2004 o státní podpoře, kterou Francie poskytla France Télécom (Úř. věst. 2006, L 257, s. 11, dále jen „sporné rozhodnutí“).

Skutečnosti předcházející sporu

- 2 Skutečnosti předcházející sporu jsou shrnuty v bodech 1 až 98 napadeného rozsudku. Skutečnosti nezbytné pro přezkum projednávaného kasačního opravného prostředku jsou následující:

Obecné souvislosti věci

- 3 Společnost France Télécom, která se posléze stala společností Orange (dále jen „FT“), provozovatel a poskytovatel sítí a telekomunikačních služeb, byla vytvořena v roce 1991 ve formě veřejnoprávní právnické osoby a od 31. prosince 1996 má status akciové společnosti. Od října 1997 je FT kótována na burze. V roce 2002 dosahovala účast francouzského státu na kapitálu FT výše 56,45 %, zbytek podílů byl rozdělen mezi veřejnosti (32,25 %), samosprávou (8,26 %) a zaměstnanci podniku (3,04 %).
- 4 V prvním čtvrtletí roku 2002 zveřejnila FT svou účetní závěrku za rok 2001. Tato účetní závěrka vykazovala čistý dluh 63,5 miliardy eur a ztrátu 8,3 miliardy eur.
- 5 V průběhu období od března do června 2002 snížily ratingové agentury Moody's a Standard & Poor's (dále jen „S & P“) rating FT a rovněž snížily její výhled na negativní. Zejména dne 24. června 2002 Moody's oslabila rating krátkodobých a dlouhodobých dobropisů FT na poslední stupeň kategorie jistá investice. Současně se silně propadl i kurz akcií FT.
- 6 S ohledem na finanční situaci FT francouzský ministr hospodářství, financí a průmyslu (dále jen „ministr hospodářství“) v rozhovoru zveřejněném v deníku Les Echos ze dne 12. července 2002 prohlásil (dále jen „prohlášení ze dne 12. července 2002“) následující:

„Jsme většinovým akcionářem s 55 % kapitálu [...] Stát jako akcionář bude jednat jako uvážlivý investor a pokud by měla [FT] vykazovat potíže, přijmeme vhodná ustanovení [...] Opakuji, že pokud by [FT] vykazovala finanční problémy, což není dnešní případ, přijme stát rozhodnutí nezbytná k tomu, aby byly překonány. Šíříte zprávy o zvýšení kapitálu... Ne, určitě ne! Tvrdím pouze, že včas přijmeme přiměřená opatření. Pokud to bude nezbytné [...]“

- 7 V tentýž den S & P zveřejnila tiskovou zprávu následujícího znění:

„FT by mohla čelit určitým potížím při refinancování svého dluhu na základě dluhopisu, splatného v roce 2003. Nicméně vyjádření ze strany [francouzského] státu podporuje rating FT na [úrovni] [jisté] investice [...] [F]rancouzský stát – který vlastní 55 % [FT] – jasně deklaroval [S & P], že bude jednat jako uvážlivý investor a že přijme vhodná ustanovení, pokud by FT měla vykazovat potíže. Dlouhodobý rating [FT] byl snížen na BBB- [...]“

- 8 Dne 12. září 2002 oznámily francouzské orgány, že přijaly odstoupení předsedy představenstva a generálního ředitele FT.
- 9 Dne 13. září 2002 zveřejnila FT svou pololetní účetní závěrku, která potvrzovala, že k 30. červnu 2002 byly vlastní konsolidované finanční prostředky FT negativní ve výši 440 milionů eur a že její čistý dluh dosahoval 69,69 miliardy eur, z čehož 48,9 miliardy eur představoval obligační dluh se splatností v průběhu let 2003 až 2005. Podle této pololetní účetní závěrky došlo oproti stejnému období finančního roku 2001 ke zvýšení obrátu FT o 10 %, provozní výsledek před odpisy přitom dosáhl 6,87 miliardy eur, což představuje historický růst ve výši 13,3 % a růst pro forma ve výši 9,8 % a provozní výsledek ve výši 3,18 miliardy eur, což představuje růst pro forma ve výši 15 %. Výsledky po odečtení finančních výdajů (1,75 miliardy eur), ale před zdaněním, investice a menšinové podíly představovaly bez výjimečných položek 718 milionů eur oproti 271 milionu eur ke dni 30. června 2001. Volné provozní peněžní toky dosáhly 3,6 miliardy eur, což oproti prvnímu pololetí roku 2001 představuje růst o 15 %.
- 10 V tiskové zprávě k finanční situaci společnosti FT ze dne 13. září 2002 francouzské orgány oznámily následující:

„Po mimořádných ztrátách konstatovaných v prvním pololetí, je [FT] postavena před vážný nedostatek vlastního kapitálu. Taková finanční situace oslabuje potenciál [FT]. [Francouzská] vláda je tedy připravena plnit veškeré své povinnosti [...] Při vědomí nové situace způsobené značným zhoršením účetních výsledků, [předseda představenstva a generální ředitel FT] navrhl [francouzské] vládě, že odstoupí, a vláda s odstoupením souhlasila. Toto odstoupení vstoupí v účinnost během správní rady, která se bude konat v [...] následujících týdnech a během které bude pak představen nový předseda. [...] Nový předseda správní radě velmi rychle navrhne plán hospodářského zotavení účtů, který umožní oddlužení [FT] a obnovu finanční struktury s celkovým zachováním jejich strategických předností. [Francouzský] stát poskytne svou podporu [FT] při realizaci tohoto plánu a ze své strany přispěje k velmi důležitému posílení vlastního kapitálu [FT] v časovém plánu a způsoby stanovenými v závislosti na podmínkách trhu. Do té doby přijme [francouzský] stát, bude-li to nezbytné, opatření, která umožní ochránit [FT] před veškerými problémy s financováním.“

- 11 Tentýž den Moody's změnila výhled dluhu FT z negativního na stabilní v tiskové zprávě, která uvádí zejména:

„Důvěra Moody's byla posílena prohlášením [francouzské] vlády, které ještě jednou potvrdilo silnou podporu [FT]. I když přetrvává obava Moody's ohledně celkové úrovně finančního rizika, a konkrétně ohledně křehké situace hotovostních prostředků [FT], je důvěra Moody's větší, pokud jde o skutečnost, že francouzská vláda [podpoří FT], pokud [FT] bude mít potíže při splácení svého dluhu.“

- 12 Dne 2. října 2002 byl jmenován nový předseda představenstva a generální ředitel FT. Tisková zpráva oznamující toto jmenování zněla následovně:

„Na návrh správní rady [FT] rada ministrů rozhodla jmenovat [nového předsedu představenstva a generálního ředitele FT] [...] Nový předseda za tímto účelem bezprostředně zahájí analýzu [FT], jejíž výsledky budou sděleny správní radě v následujících týdnech a o kterou se bude opírat finanční plán hospodářského zotavení a strategického rozvoje, umožňující snížení dluhu [FT] a celkově posilující její přednosti. V tomto rámci bude mít [nový předseda představenstva a generální ředitel FT] podporu státu jako akcionáře, který je připraven plnit veškeré své povinnosti. [Francouzský] stát vloží svou pomoc k realizaci činností na hospodářské zotavení a ze své strany přispěje k posílení vlastního kapitálu [FT] způsoby, které budou stanoveny v úzkém vztahu předsedy [FT] a správní rady. Jak již bylo uvedeno, [francouzský] stát bude v mezidobí přijímat, pokud to bude nutné, opatření, která umožní ochránit [FT] před veškerými problémy s financováním.“

- 13 Dne 19. listopadu 2002 oznámily francouzské orgány Komisi Evropských společenství „informační zprávu“, která jednak popisuje stávající finanční situaci FT, přičemž zdůrazňuje, že „její provozní výkonnost je velmi dobrá“, a jednak uvádí svůj záměr přistoupit k rekapitalizaci FT v tržních podmínkách, přičemž vysvětluje podmínky jejich přispění k plánu zotavení FT. Francouzské orgány v této zprávě upřesnily zejména následující:

„Aby byl [FT] poskytnut nezbytný prostor pro vstup na trh za nejlepších podmínek a v nejpříhodnějším okamžiku, je [francouzský] stát připraven vyplatit svůj podíl ke zvýšení kapitálu ve formě akcionářské půjčky, která bude v okamžiku vydání nových cenných papírů konvertována na kapitál. Výše této půjčky bude zcela nebo zčásti odpovídat upsání [francouzského] státu k budoucímu zvyšování kapitálu a může dosáhnout až 9 [miliard eur]. Tato půjčka bude prozatímní a její přeměna na cenné papíry bude povinná. Bude záviset na potřebách [FT]. Kromě toho bude ohodnocena v souladu s platnými tržními podmínkami a úroky budou kapitalizovány.

K provádění své účasti na plánu zotavení FT [francouzský] stát zamýšlí použít ERAP, veřejnou průmyslovou a obchodní instituci [francouzského] státu, která [FT] poskytne akcionářskou půjčku, a je možné očekávat, že se stane významným akcionářem [FT], jakmile tato půjčka bude konvertována na kapitál. Vložením veřejného podílu na [FT] do svých aktiv bude mít tato veřejná instituce ve svých pasivech obligační půjčky. Tento výběr ERAP odráží vůli [francouzského] státu jasně určit majetkové úsilí vynaložené ve formě jeho izolace ve specifické struktuře.“

- 14 Dne 4. prosince 2002 byl během zasedání správní rady FT novým vedením FT předložen akční plán nadepsaný „Ambition France Télécom 2005“ (dále jen „plán Ambition 2005“), který směřuje hlavně k vylepšení rozvahy podniku posílením jeho vlastního kapitálu na 15 miliard eur.
- 15 Předložení plánu Ambition 2005 bylo provázeno tiskovou zprávou ministra hospodářství ze dne 4. prosince 2002 (dále jen „oznámení ze dne 4. prosince 2002“), která zní následovně:

[M]inistr hospodářství [...] potvrzuje podporu [francouzského] státu akčnímu plánu schválenému správní radou [FT] dne 4. prosince [2002]. 1) Skupina [FT] vytváří spojitý průmyslový celek, jehož výkonnost je pozoruhodná. Avšak [FT] musí dnes čelit nevyrovnané finanční struktuře, potřebám vlastního kapitálu a střednědobému refinancování. Tato situace vyplývá z neúspěchu minulých investic, špatně vedených a prováděných nanejvýš finanční ‚bublinou‘ a obecně zvratem trhů. Nemožnost pro [FT] financovat svůj rozvoj jinak než zadlužením tuto situaci zhoršila. 2) [Francouzský] stát, většinový akcionář, uložil novému vedení, aby znovu zajistili finanční stabilizaci [FT] a současně zachovali integritu skupiny [...] 3) Vzhledem k akčnímu plánu zpracovanému vedením a k výhledu na návrat k investování se [francouzský] stát bude podílet na zvýšení vlastního kapitálu o 15 miliard eur poměrně ke svému podílu na kapitálu, tedy investicí 9 miliard eur. [Francouzský] stát jako akcionář tudíž hodlá jednat jako uvážlivý investor. [FT] přísluší stanovit způsoby a přesný časový plán posílení vlastního kapitálu. [Francouzská] vláda vyžaduje, aby tato operace probíhala s co největším přihlednutím k situaci jednotlivých akcionářů a zaměstnanců podniku, vlastnicích akcie [FT]. Aby byla [FT] dána možnost zahájit tržní operaci v nejpříhodnějším okamžiku, je [francouzský] stát připraven vyplatit svůj podíl k posílení vlastního kapitálu předem prostřednictvím prozatímní akcionářské půjčky vyplacené v tržních podmínkách, poskytnuté [FT]. 4) Na ERAP [...] bude převedena celá účast [francouzského] státu na [FT]. Zadluží se na finančních trzích, aby financoval podíl [francouzského] státu při posilování vlastního kapitálu [FT].“

- 16 Dne 11. a 12. prosince 2002 zahájila FT dvě po sobě jdoucí emise dluhopisů na celkovou částku 2,9 miliardy eur.
- 17 Dne 20. prosince 2002 ERAP předal FT parafovaný a podepsaný návrh smlouvy o akcionářské půjčce (dále jen „návrh akcionářské půjčky“). FT tento návrh smlouvy nepodepsala a návrh akcionářské půjčky nebyl nikdy realizován.

- 18 Dne 15. ledna 2003 FT uskutečnila půjčky ve formě emise dluhopisů v celkové výši 5,5 miliardy eur. Tyto obligační půjčky nebyly kryty státní jistotou nebo zárukou.
- 19 Dne 10. února 2003 obnovila FT část syndikovaného úvěru, která se stávala splatnou, ve výši 15 miliard eur.
- 20 Dne 4. března 2003 byla zahájena operace posílení vlastního kapitálu, předpokládaná plánem Ambition 2005. Dne 24. března 2003 FT zvýšila kapitál o 15 miliard eur. Francouzský stát se na této operaci podílel ve výši 9 miliard eur poměrně ke svému podílu na kapitálu FT. Částka 6 miliard eur byla zajištěna bankovním syndikátem skládajícím se z 21 bank. Tato operace byla ukončena dne 11. dubna 2003.
- 21 FT uzavřela finanční období 2002 se ztrátou cca 21 miliard eur a čistým finančním dluhem téměř 68 miliard eur. Účetní závěrky za období roku 2002 zveřejněné FT dne 5. března 2003 vykazovaly zvýšení obratu o 8,4 %, provozního výsledku před odpisy o 21,1 % a provozního výsledku o 30,9 %. Dne 14. dubna 2003 vlastnil francouzský stát 58,9 % kapitálu FT, z toho 28,6 % prostřednictvím ERAP.

Správní řízení a sporné rozhodnutí

- 22 Francouzská republika dne 4. prosince 2002 oznámila Komisi finanční opatření stanovená plánem Ambition 2005, včetně návrhu akcionářské půjčky, podle čl. 88 odst. 3 ES a článku 2 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [88 ES] (Úř. věst. 1999, L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).
- 23 Dne 22. ledna 2003 Bouygues SA a Bouygues Télécom SA (dále jen, společně „společnosti Bouygues“), dvě společnosti založené podle francouzského práva, z nichž posledně uvedená působí na francouzském trhu telefonních služeb provozovaných v rámci mobilních sítí, podaly Komisi stížnost týkající se určitých podpor, které francouzský stát údajně poskytl FT v rámci refinancování FT. Tato stížnost se konkrétně týkala jednak oznámení investic francouzského státu ve výši 9 miliard eur a jednak prohlášení ze dne 12. července, 13. září a 2. října 2002 (dále jen „prohlášení od července 2002“).
- 24 Dopisem ze dne 31. ledna 2003 oznámila Komise Francouzské republice své rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 88 odst. 2 ES zejména ohledně finančních opatření uplatněných francouzským státem na podporu FT (dále jen „rozhodnutí o zahájení“) (Úř. věst. 2003, C 57, s. 5). Komise vyzvala zúčastněné strany k předložení jejich připomínek k dotčeným opatřením.
- 25 Dne 3. srpna 2004 oznámila Komise francouzským orgánům sporné rozhodnutí.
- 26 V bodě 185 odůvodnění uvedeného rozhodnutí, obsaženém v hlavě 6 tohoto rozhodnutí nadepsané „Předmět tohoto rozhodnutí“, Komise zejména uvedla, že oznámená opatření nelze analyzovat, „aniž jsou zohledněna prohlášení [francouzské] vlády od července do prosince 2002“. Francouzské orgány těmito prohlášeními totiž projevíly svou vůli přijmout přiměřená opatření k rozřešení finančních obtíží FT. Návrh akcionářské půjčky tak vytváří uskutečňování jejich dřívějších záměrů.
- 27 V bodě 186 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla následující:

„Komise v tomto případě konstatuje, že opatřením z prosince 2002, která byla předmětem oznámení, předcházelo od července [2002] několik prohlášení a opatření francouzských orgánů. Tato prohlášení a opatření jednak umožňují lépe pochopit důvody a dosah opatření z prosince [2002]. Kromě toho tato předběžná prohlášení a opatření měla jistě dále dopad na vnímání, které měly trhy a hospodářské

subjekty k situaci FT v prosinci [2002]. Jednání hospodářských subjektů, které bylo samo ovlivněno jednáním státu, pak nevytváří objektivní parametr k posouzení jednání státu. K těmto předběžným zásahům musí být přihlédnuto během analýzy přítomnosti podpory v opatřeních z prosince [2002].“

- 28 V bodě 187 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že prohlášení a navazující opatření francouzských orgánů od července 2002 bylo totiž možné analyzovat jako „celek, který byl konkretizován opatřeními z prosince [2002]“.
- 29 Dále v bodech 188 až 191 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla následující:
- „(188) Analýza daného případu na první pohled naznačuje časový posun mezi výhodami pro podnik, které byly zvláště zaznamenány v červenci [2002], a potenciálním závazkem státních prostředků, který se ukazuje jako jasněji vytvořený v prosinci [2002]. Prohlášení ministra hospodářství [...] by bylo možné skutečně hodnotit jako podporu, pokud taková prohlášení měla jasně vliv na trhy a pokud poskytla výhodu [FT]. Nebylo by však jednoduché bezpochyby stanovit, zda prohlášení [ze dne 12.] července 2002 byl[o] schopn[o] alespoň potenciálně zavázat státní prostředky. [...]
- (189) Komise však nemá v daném případě k dispozici prvky dostačující k nezvratnému dosvědčení výskytu podpory na základě tohoto novátorského tvrzení. Naopak soudí, že může dokázat výskyt prvků podpory sledováním tradičnějšího přístupu počínaje opatřeními z prosince [2002], která byla oznámena.
- (190) Jednak je vskutku jasné působení zavázání státních prostředků v prosinci [2002]. Kromě toho je také zřejmé působení výhody pro [FT] v prosinci [2002], pokud se přihlédne k dopadu předběžných prohlášení a opatření na trhy.
- (191) Zásada soukromého investora v tržním hospodářství se v tomto ohledu nemůže používat ke zdůvodnění tohoto zásahu z prosince [2002] jak vyžadují francouzské orgány, neboť jednání hospodářských subjektů v prosinci bylo jasně ovlivňováno praktikami a předběžnými prohlášeními vlády počínaje červencem [2002]. Pokud lze pochybovat, že prohlášení [ze dne 12.] července [2002] byl[o] dosti konkrétní, aby byl[o] sam[o] o sobě pro podporu podstatn[é], sotva lze nepochybovat [pak nelze pochybovat], že takov[é] prohlášení byl[o] více než dostatečn[é] k „nakažení“ vnímání trhů a [k ovlivnění] pozdějšího jednání hospodářských subjektů. Pokud se jedná o takový případ, nelze brát toto jednání hospodářských subjektů jako bod pro nestranné porovnání k následnému posouzení jednání [francouzského] státu. Předpoklad založený na „zásadě soukromého investora v tržním hospodářství“ se nemůže opírat o takovou situaci na trhu, která se vyskytla v prosinci [2002], ale měl by se logicky opírat o situaci na trhu nenakaženou dopadem předchozích prohlášení.“
- 30 Když Komise zjistila, že výhoda poskytnutá FT narušuje nebo hrozí narušením hospodářské soutěže a může ovlivnit obchod mezi členskými státy (body 198 až 201 odůvodnění sporného rozhodnutí), Komise v hlavě 8 sporného rozhodnutí nadepsané „Zásada obezřetného soukromého investora v tržním hospodářství“ přistoupila k přezkumu otázky, zda uvedená zásada byla dodržena s ohledem na soubor prohlášení učiněných francouzskými orgány během měsíců předcházejících návrhu akcionářské půjčky (body 203 až 230 odůvodnění sporného rozhodnutí). Ze znění těchto prohlášení a z jejich účinku na trh totiž vyplývalo, že se francouzský stát rozhodl od července 2002 podporovat FT (bod 203 odůvodnění sporného rozhodnutí).
- 31 Komise s odkazem zejména na zprávu ze dne 28. dubna 2004, která uváděla neobvyklé a nezanedbatelné zvýšení hodnoty akcií a obligací FT v návaznosti na prohlášení ze dne 12. července 2002, na tiskovou zprávu S & P z téhož dne, jakož i na zprávu Deutsche Bank ze dne 22. července

2002 dospěla k závěru, že „trh považoval prohlášení [francouzských orgánů] za důvěryhodnou strategii závazku ze strany [francouzského] státu podporovat FT“ (body 220 a 221 odůvodnění sporného rozhodnutí).

- 32 Komise v bodě 222 odůvodnění sporného rozhodnutí dodala, že tato prohlášení měla velmi významné účinky na trh. Přispěla totiž k obnovení důvěry finančních trhů a byla rozhodující pro ponechání ratingu FT na úrovni investice. Zhoršení ratingu FT by učinilo návrh akcionářské půjčky nepravděpodobným a určitě mnohem dražším.
- 33 Podle Komise „[s]kutečnost, že opatření oznámená v prosinci [2002], posuzovaná samostatně, mohla vypadat jako zcela rozumné operace, nemění nic na skutečnosti, že chování hospodářských subjektů v prosinci bylo jasně ovlivněno předcházejícími praktikami a prohlášeními [francouzského] státu, zejména od července 2002, ze kterých vyplýval úmysl [francouzského] státu zhojit potíže s financováním [FT]“ (bod 225 odůvodnění sporného rozhodnutí). V tomto smyslu rozhodnutí francouzských orgánů předjímat rekapitalizaci FT poskytnutím úvěrové linky představuje provedení jejich prohlášení (bod 226 odůvodnění sporného rozhodnutí).
- 34 Podle Komise není rozhodné, že operace rekapitalizace FT, provedená v dubnu 2003, byla úspěšná a že návrh akcionářské půjčky nebyl nikdy realizován. V rámci použití kritéria obezřetného soukromého investora je třeba vycházet z prvků, které má investor k dispozici v okamžiku přijetí rozhodnutí investovat. Pokud dále prohlášení francouzských orgánů měla vliv na trh a na jednání hospodářských subjektů, není se Komise „schopna při posuzování jednání státu opírat o jednání dalších hospodářských subjektů ani používat kritérium současnosti“. Podle Komise „[p]rohlášení [francouzského] státu, podle kterých by učinil to, co je nezbytné k umožnění [FT] překonat své problémy s financováním, která byla učiněna v červenci a poté opakována, totiž narušují test současnosti, jelikož tam soukromí investoři nemohou být opět pokládáni za ty, kteří se rozhodli pouze na základě situace [FT], a to nezávisle na otázce, zda tato prohlášení skrývají státní podporu, [či nikoli]“. Použití zásady obezřetného soukromého investora se nemůže opírat o situaci na trhu z prosince 2002, ale musí se logicky zakládat „na situaci trhu nenakaženého předběžnými prohlášeními a zásahy“ (bod 227 odůvodnění sporného rozhodnutí).
- 35 „Jeví se“ však, že když jsou dotčená rozhodnutí o investici přezkoumávána v kontextu situace před červencem 2002, nerespektují uvedenou zásadu (bod 228 odůvodnění sporného rozhodnutí). V daném okamžiku se FT nacházela v obtížném hospodářském kontextu a ztratila důvěru trhů a francouzské orgány dosud nepřijaly žádné opatření, které by směřovalo ke zlepšení správy FT a jejích výsledků, neobjednaly si důkladný audit, nejmenovaly nové vedení ani nepřipravily plán na zotavení podniku. Za těchto podmínek je „nepravděpodobné, že by soukromý investor vydával od července 2002 [obdobná] prohlášení jako prohlášení vyjádřená francouzskou vládou, která by z čistě hospodářského hlediska mohla vážně zavázat jeho důvěryhodnost a pověst a z právního hlediska by ho mohla od tohoto data zavazovat, aby v jakémkoliv případě finančně podporoval [FT]“. Takový investor by tak převzal sám na sebe a bez jakékoli kompenzace velmi vysoké riziko vůči FT. Samotný referenční akcionář, který má tytéž informace, jaké měly k dispozici francouzské orgány v dané době, by přitom v červenci 2002 nečinil prohlášení o podpoře ve prospěch FT, aniž by podnikl předběžný důkladný audit její finanční situace a opatření k zotavení, aby mohl posoudit rozsah rizika a výhledy na odměnu, které tento postup obnáší. Takový referenční akcionář by v každém případě kromě toho potřeboval k zotavení situace FT účast finančních trhů. Přitom „v této době se nezdálo, že jsou [uvedené] trhy připraveny investovat nebo poskytnout mnoho úvěrů FT“ (bod 229 odůvodnění sporného rozhodnutí).
- 36 Podle Komise „[j]e tak málo pravděpodobné, že by uvážlivý soukromý investor postavený do stejné situace jako francouzský stát učinil v červenci 2002 prohlášení o podpoře ve prospěch FT s ohledem na hospodářskou situaci FT a absenci jasných a ucelených informací, které by měl k dispozici v tomto ohledu“. Bylo by ještě méně pravděpodobné, že by „poskytl akcionářskou půjčku, a tím by sám nesl velmi významné finanční riziko“ (bod 229 odůvodnění sporného rozhodnutí).

- 37 Komise dospěla na základě výše uvedeného k závěru, že „ne[bylo] splněn[o] [kritérium] obezřetného soukromého investora v tržním hospodářství“, a že „[p]roto výhoda poskytnutá FT [návrhem] akcionářské půjčky – přezkoumaná ve světle předchozích prohlášení a zásahů francouzských orgánů – [byla] státní podporou, i když je obtížné vypočítat rozsah výhody“ (bod 230 odůvodnění sporného rozhodnutí).
- 38 Článek 1 tohoto rozhodnutí stanoví, že „[v] kontextu prohlášení [...] od července 2002 představuje akcionářská půjčka, kterou v prosinci 2002 poskytla [Francouzská republika] [FT] v podobě půjčky ve výši 9 miliard eur, státní podporu neslučitelnou se společným trhem“.

Předcházející soudní řízení

- 39 Návrhy došlými kanceláři Tribunálu dne 13. října 2004 (věc T-425/04), dne 5. listopadu 2004 (věc T-444/04) a dne 9. listopadu 2004 (věc T-450/04) Francouzská republika, FT a společnosti Bouygues podaly každá svou žalobu, ve které se domáhaly zrušení sporného rozhodnutí v plném rozsahu. Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 12. listopadu 2004 (věc T-456/04) podalo sdružení Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications (AFORS Télécom) žalobu, ve které se domáhalo zrušení článku 2 tohoto rozhodnutí.
- 40 Rozsudkem ze dne 21. května 2010, Francie v. Komise (T-425/04, T-444/04, T-450/04 a T-456/04, EU:T:2010:216) Tribunál jednak zrušil článek 1 sporného rozhodnutí a jednak určil, že není třeba rozhodnout o návrzích na zrušení článku 2 tohoto rozhodnutí.
- 41 Konkrétně Tribunál dospěl v bodě 298 tohoto rozsudku k závěru, že Komise neprokázala, že oznámení ze dne 4. prosince 2002 zahrnovalo převod státních prostředků.
- 42 Pokud jde o návrh akcionářské půjčky, Tribunál v bodě 299 uvedeného rozsudku dospěl k závěru, že Komise dostatečně neprokázala z něj plynoucí výhodu, a tím spíše není možné, aby Tribunál konstatoval převod státních prostředků, který by byl s touto výhodou spojen.
- 43 Návrhy došlými kanceláři Soudního dvora dne 4. a 3. srpna 2010 společnosti Bouygues (věc C-399/10 P) a Komise (věc C-401/10 P) podaly kasační opravný prostředek proti rozsudku ze dne 21. května 2010, Francie v. Komise (T-425/04, T-444/04, T-450/04 a T-456/04, EU:T:2010:216).
- 44 Rozsudkem ze dne 19. března 2013, Bouygues a Bouygues Télécom v. Komise a další a Komise v. Francie a další (C-399/10 P a C-401/10 P, dále jen „rozsudek Bouygues“, EU:C:2013:175) Soudní dvůr zrušil rozsudek ze dne 21. května 2010, Francie v. Komise (T-425/04, T-444/04, T-450/04 a T-456/04, EU:T:2010:216), vrátil věci T-425/04, T-444/04 a T-450/04 Tribunálu, aby rozhodl o žalobních důvodech a k němu podaných návrzích, které mu byly předloženy a o kterých nerozhodl, a rozhodl, že o náhradě nákladů řízení bude rozhodnuto později.
- 45 V tomto ohledu v bodě 76 rozsudku Bouygues Soudní dvůr nejprve konstatoval, že sporné rozhodnutí nezaujímalo stanovisko k argumentu předloženému společnostmi Bouygues ve stížnosti ze dne 22. ledna 2003, podle které prohlášení od července 2002 sama o sobě představovala státní podporu. Soudní dvůr v bodech 73 až 75 tohoto rozsudku zejména uvedl, že tato prohlášení byla zohledněna pouze v míře, v níž byla objektivně relevantní pro posouzení návrhu akcionářské půjčky, a že se Komise tak uvedenými prohlášeními zabývala pouze do té míry, do jaké tvořily kontext zjištěné podpory.
- 46 V důsledku toho v bodě 77 rozsudku Bouygues Soudní dvůr uvedl, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 128 a 131 rozsudku ze dne 21. května 2010, Francie v. Komise (T-425/04, T-444/04, T-450/04 a T-456/04, EU:T:2010:216) rozhodl, že článek 1 sporného rozhodnutí zahrnoval odmítnutí Komise kvalifikovat prohlášení vydaná od července 2002 jako státní

podpory. Nezaujetí stanoviska Komise ke kvalifikaci těchto prohlášení jako takových za státní podpory po stížnosti společností Bouygues totiž nemůže být samo o sobě posuzováno jako rozhodnutí, jímž se zamítají tvrzení těchto stěžovatele.

- 47 Dále Soudní dvůr v bodech 103 a 104 rozsudku Bouygues rozhodl, že vzhledem k tomu, že státní zásahy nabývají různých forem a musejí být posuzovány podle jejich účinků, nelze vyloučit, že bude třeba pro účely uplatnění čl. 107 odst. 1 SFEU nahlížet na několik po sobě jdoucích zásahů státu jako na jediný zásah. Takový případ může nastat především tehdy, když na sebe navazující zásahy – zvláště se zřetelem k jejich časovému sledu, jejich účelu a situaci, v níž se podnik v době, kdy jsou tyto zásahy přijímány, nachází – spolu natolik těsně souvisejí, že je od sebe nelze oddělit.
- 48 Soudní dvůr na základě toho dospěl v bodě 105 rozsudku Bouygues k závěru, že měl-li Tribunál za to, že bylo nezbytné zjistit snížení státního rozpočtu nebo dostatečné konkrétní hospodářské riziko výdajů zatěžujících tento rozpočet, které jsou úzce spojeny a odpovídají konkrétní výhodě vyplývající buď z oznámení ze dne 4. prosince 2002, nebo z návrhu akcionářské půjčky, nebo která jsou protiváhou této výhody, dopustil se nesprávného právního posouzení, neboť uplatnil kritérium, které bylo s to od samého počátku vyloučit, aby na tyto státní zásahy mohlo být v závislosti na vazbách mezi nimi a jejich účincích nahlíženo jako na jediný zásah.
- 49 Konečně Soudní dvůr rozhodl, že měl všechny nezbytné podklady, aby mohl vydat konečné rozhodnutí pokud jde jednak o návrh na zrušení článku 1 sporného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká odmítnutí Komise kvalifikovat prohlášení vydaná od července 2002 jako státní podpory ve věci T-450/04, a jednak o druhou část druhého důvodu a třetí důvod, jež byly vzneseny Francouzskou republikou a FT na podporu jejich žalob ve věcech T-425/04 a T-444/04, v rozsahu, v němž tato část a tento důvod směřují proti zjištění existence výhody poskytnuté FT francouzským státem, které bylo provedeno ve sporném rozhodnutí.
- 50 Pokud jde o první část, v bodě 118 rozsudku Bouygues Soudní dvůr rozhodl, že žalobní důvody ve věci T-450/04 směřující ke zrušení článku 1 sporného rozhodnutí, pokud jde o odmítnutí Komise kvalifikovat prohlášení od července 2002 jako státní podpory, jsou irelevantní.
- 51 Pokud jde o druhou část, Soudní dvůr dospěl v bodech 129 až 131 rozsudku Bouygues na základě určitých částí bodů 194 a 196 odůvodnění sporného rozhodnutí k závěru, že Komise usoudila, že z oznámení ze dne 4. prosince 2002 a návrhu akcionářské půjčky posuzovaných společně plynula výhoda zahrnující závazek poskytnutí státních prostředků ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU a že tento orgán právem přezkoumal společně obě tato opatření, jelikož bylo zjevné, že první z nich nelze oddělit od druhého.
- 52 Naproti tomu v bodech 140 a 141 rozsudku Bouygues Soudní dvůr konstatoval, že spor nebyl ve stavu, v němž by o něm soudní řízení dovolovalo rozhodnout, pokud jde zejména o druhý a třetí důvod dovolávané Francouzskou republikou a FT, jelikož tyto žalobní důvody směřovaly proti uplatnění kritéria obezřetného soukromého investora Komisí.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 53 Po vyhlášení rozsudku Bouygues byly věci T-425/04 RENV, T-444/04 RENV a T-450/04 RENV nově přiděleny šestému rozšířenému senátu Tribunálu.
- 54 Dopisem ze dne 22. července 2013 France Télécom informovala Tribunál, že dne 1. července 2013 změnila svou obchodní firmu na Orange.

- 55 Usneseními předsedy šestého rozšířeného senátu Tribunálu ze dne 27. června 2014 byly jednak společnosti Bouygues vymazány z rejstříku ve věci T-444/04 RENV jakožto vedlejší účastnice řízení na podporu návrhových žádání Komise a jednak byla věc T-450/04 RENV vymazána z rejstříku Tribunálu, jelikož tyto společnosti vzaly zpět návrhy na vstup do řízení jako vedlejší účastnice a vzaly zpět své žaloby.
- 56 Usnesením předsedy šestého rozšířeného senátu Tribunálu ze dne 15. července 2014 byly věci T-425/04 RENV a T-444/04 RENV spojeny pro účely ústní části řízení a rozsudku.
- 57 Ve věci T-425/04 RENV Francouzská republika, podporovaná Spolkovou republikou Německo, a ve věci T-444/04 RENV Orange navrhly, aby Tribunál zrušil sporné rozhodnutí a uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 58 V těchto věcech Komise navrhla zamítnout žaloby jako neopodstatněné a uložit Francouzské republice a Orange náhradu nákladů řízení. Na jednání ze dne 24. září 2014 Komise rovněž navrhla odmítnout žalobu ve věci T-444/04 RENV jako nepřipustnou.
- 59 Napadeným rozsudkem Tribunál nejprve zamítl námitku nepřipustnosti vznesenou Komisí ve věci T-444/04 RENV z důvodu, že Orange má nadále vzniklý a trvajícím zájem na zrušení článku 1 sporného rozhodnutí.
- 60 Dále se zabýval návrhem na zrušení článku 1 sporného rozhodnutí. V rámci tohoto zkoumání Tribunál zamítl první žalobní důvody, které vycházely z porušení podstatných formálních náležitostí a práva na obhajobu. Kromě toho společně analyzoval a vyhověl druhému a třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícím z nesprávných právních posouzení a ze zjevně nesprávných posouzení, pokud jde o uplatnění kritéria obezřetného soukromého investora. Tribunál tudíž zrušil uvedený článek 1.
- 61 Tribunál dospěl k závěru, že za těchto podmínek již nebylo třeba rozhodnout o návrzích Francouzské republiky a Orange znějících na zrušení článku 2 sporného rozhodnutí.
- 62 Konečně s ohledem na tyto závěry uložil Tribunál Komisi povinnost nést vlastní náklady řízení a nahradit osm desetin nákladů řízení vynaložených Francouzskou republikou a Orange.

Návrhová žádání účastnic řízení

- 63 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž jím bylo rozhodnuto, že se zrušuje článek 1 sporného rozhodnutí, a v němž jí bylo uloženo, aby nesla vlastní náklady řízení a nahradila osm desetin nákladů řízení vynaložených Francouzskou republikou a Orange ve věcech T-425/04 a T-444/04;
 - zamítl žaloby Francouzské republiky a Orange ve věcech T-425/04 a T-444/04 a
 - uložil Francouzské republice a Orange, aby nesly vlastní náklady řízení.
- 64 Podpůrně tento orgán navrhuje, aby Soudní dvůr vrátil věci T-425/04 a T-444/04 zpět Tribunálu a stanovil, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.
- 65 Orange a primárně Francouzská republika navrhují, aby byl kasační opravný prostředek zamítnut a Komisi uložena náhrada nákladů řízení.

- 66 Podpůrně v případě, že Soudní dvůr zruší napadený rozsudek, Francouzská republika navrhuje, aby byla věc T-425/04 RENV vrácena Tribunálu, aby rozhodl o první části druhého žalobního důvodu, jakož i o třetím a čtvrtém žalobním důvodu.
- 67 Ještě podpůrněji se tento členský stát domáhá, aby Soudní dvůr vyhověl uvedené části a uvedeným žalobním důvodům a uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 68 Na podporu svého kasačního opravného prostředku Komise uplatňuje čtyři důvody, z nichž první vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, druhý ze sedmi různých porušení čl. 107 odst. 1 SFEU, třetí z překročení mezí soudního přezkumu a čtvrtý z nesprávného výkladu, či dokonce zkreslení sporného rozhodnutí.
- 69 Společnost Orange zpochybňuje přípustnost prvního a druhého důvodu kasačního opravného prostředku.

K přípustnosti prvního a druhého důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace společnosti Orange

- 70 Orange uvádí, že podle článku 1 sporného rozhodnutí jsou jedinými zásahy francouzského státu, které lze považovat za jediný zásah kvalifikovaný jako státní podpora, oznámení ze dne 4. prosince 2002 a návrh akcionářské půjčky, a dále že prohlášení od července 2002 jsou v nich zohledněna pouze jako součást kontextu. Taková byla rovněž argumentace Komise v jednotlivých řízeních před Tribunálem a Soudním dvorem.
- 71 Konkrétně, jak ostatně vyplývá z bodu 259 napadeného rozsudku, i když byla na tuto otázku výslovně a specificky tázána Tribunálem, Komise nikdy nezašla tak daleko, aby tvrdila, že prohlášení vydaná od července 2002 jsou, podobně jako oznámení ze dne 4. prosince 2002 a návrh akcionářské půjčky, prvky zakládajícími jediný zásah kvalifikovaný jako státní podpora.
- 72 Za těchto podmínek má Orange za to, že první a druhý důvod kasačního opravného prostředku musejí být prohlášeny za nepřipustné, jelikož Komise v těchto důvodech uplatňuje nové argumenty, kterými Tribunálu vytýká, že se nevyjádřil k tomu, zda uvedená prohlášení musejí být zahrnuta do okruhu jediného zásahu.

Závěry Soudního dvora

- 73 Stačí uvést, jak vyplývá jak z vyjádření francouzské vlády, tak z bodu 255 napadeného rozsudku, že Komise uplatnila před Tribunálem argumentaci, podle které prohlášení vydaná od července 2002 musejí být zahrnuta do okruhu jediného zásahu na podporu FT, a že posledně uvedená výslovně odpovíděla na tuto argumentaci v bodech 256 až 261 uvedeného rozsudku.
- 74 Za těchto podmínek musí být námitka nepřipustnosti vznesená společností Orange vycházející z toho, že uvedená argumentace je nová v rámci kasačního opravného prostředku, zamítnuta.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění

Argumentace Komise

- 75 Komise nejprve tvrdí, že Tribunál ponechal bez povšimnutí zásady vytýčené v rozsudku Bouygues, dále že dostatečně neodpověděl na argumenty, které předložila v rámci řízení o vrácení, a konečně že si jeho úvahy vzájemně odporují.
- 76 Když totiž Tribunál v bodech 185 až 196 napadeného rozsudku uvedl judikaturu, kterou považuje za relevantní s ohledem na kritérium obezřetného soukromého investora, nezmínil rozsudek Bouygues, a nezabýval se tudíž otázkou, zda tento rozsudek upřesnil rozsah tohoto kritéria.
- 77 Komise dále dodává, že ve svém vyjádření po vrácení věci vysvětlila, v čem byla prohlášení od července 2002 objektivně součástí kontextu analýzy návrhu akcionářské půjčky a chronologicky, ekonomicky a funkčně s ním souvisela, takže s tímto návrhem tvořila jediný zásah. I když přitom Tribunál analyzoval v bodech 255 až 258 napadeného rozsudku některé aspekty pojmu „jediný zásah“, zabýval se pouze sémantickými otázkami, aby se vyhnul skutečnému zkoumání argumentace Komise.
- 78 Konečně Komise tvrdí, že si Tribunál protiřečil jednak v bodech 219 a 222 napadeného rozsudku konstatováním, že pro zjištění, zda se francouzský stát choval jako obezřetný investor v tržním hospodářství, je třeba vrátit se do kontextu prosince 2002, v němž byla přijata opatření finanční podpory, a vyloučit tak z tohoto kontextu prohlášení vydaná od července 2002, a jednak v bodech 227 a 228 tohoto rozsudku konstatováním, že Komise mohla za účelem posouzení hospodářské racionálnosti jednání francouzského státu zohlednit všechny skutečnosti, které charakterizovaly tento kontext, včetně takových prohlášení.

Závěry Soudního dvora

- 79 Je třeba připomenout, že povinnost uvést odůvodnění zakotvená v článku 296 SFEU je podstatnou formální náležitostí, kterou je třeba odlišovat od otázky opodstatněnosti odůvodnění, která se vztahuje k meritorní legalitě sporného aktu (rozsudek ze dne 29. září 2011, Elf Aquitaine v. Komise, C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 146 a citovaná judikatura).
- 80 Podle ustálené judikatury Soudního dvora neznamená povinnost odůvodnit rozsudky, kterou má Tribunál na základě článku 36 a čl. 53 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, že musí podat vyčerpávající vysvětlení ke každé jednotlivé úvaze uvedené stranami sporu. Odůvodnění tedy může být implicitní za podmínky, že zúčastněným osobám umožní seznámit se s důvody, o které se Tribunál opírá, a Soudnímu dvoru disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl provést svůj přezkum v rámci kasačního opravného prostředku (rozsudek ze dne 8. března 2016, Řecko v. Komise, C-431/14 P, EU:C:2016:145, bod 38).
- 81 V projednávaném případě je nutno konstatovat, že odůvodnění uvedené v bodech 185 až 196, 219, 222, 227, 228 a 255 až 258 napadeného rozsudku umožňuje zúčastněným osobám a obzvláště Komisi seznámit se s důvody, o které se Tribunál opřel a Soudnímu dvoru disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl provést svůj přezkum v rámci projednávaného kasačního opravného prostředku.
- 82 Jak totiž správně tvrdí francouzská vláda a Orange, nedostatek odůvodnění nemůže sama o sobě představovat skutečnost, že Tribunál nezmínil při připomenutí judikatury uvedené v bodech 185 až 196 napadeného rozsudku rozsudek Bouygues, ani skutečnost, že po podrobném zkoumání v bodech 255 až 258 tohoto rozsudku zamítl tvrzení Komise.

- 83 Mimoto argument Komise, podle kterého existuje rozpor mezi jednak body 219 až 222 napadeného rozsudku a jednak body 227 a 228 tohoto rozsudku, vychází z nesprávného výkladu těchto bodů. Tribunál totiž v uvedených bodech pouze uvedl, že se Komise nemohla omezit na zohlednění pouze prohlášení vydaných od července 2002 a vyloučit přitom jiné skutečnosti, které byly relevantní pro analýzu.
- 84 S ohledem na výše uvedené musí být první důvod kasačního opravného prostředku zamítnut jako neopodstatněný.

K třetímu důvodu, vycházejícímu z překročení mezí soudního přezkumu

Argumentace Komise

- 85 V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku, který je třeba zkoumat na druhém místě, Komise tvrdí, že kritérium obezřetného soukromého investora vyžaduje komplexní hospodářské posouzení, v jehož rámci je jí přiznán široký prostor pro uvážení. Proto se musí soudní přezkum v této oblasti v zásadě omezovat na ověření existence zjevně nesprávného posouzení skutkových okolností. Konkrétně soudu Evropské unie v rámci tohoto přezkumu nepřísluší nahradit hospodářské posouzení Komise vlastním posouzením.
- 86 Podle názoru Komise přitom Tribunál tím, že v bodech 235 a 236 napadeného rozsudku uvedl, že vnímání prohlášení od července 2002 trhem nebylo v projednávaném případě relevantní, nahradil analýzu Komise vlastní analýzou, třebaže se měl omezit na zkoumání, zda jsou body 210, 217 a 229 odůvodnění sporného rozhodnutí stíženy zjevně nesprávným posouzením.

Závěry Soudního dvora

- 87 Podle ustálené judikatury Soudního dvora má pojem „státní podpora“, jak je definován ve Smlouvě o FEU, právní povahu a musí být vykládán na základě objektivních skutečností. Z tohoto důvodu musí unijní soud v zásadě a s ohledem jak na konkrétní skutečnosti sporu, o kterém rozhoduje, tak na technickou nebo komplexní povahu posouzení učiněných Komisí, v plném rozsahu přezkoumat, zda opatření spadá do působnosti čl. 107 odst. 1 SFEU (rozsudek ze dne 21. června 2012, BNP Paribas a BNL v. Komise, C-452/10 P, EU:C:2012:366, bod 100).
- 88 Soudní dvůr nicméně rozhodl, že stran otázky, zda opatření spadá do působnosti čl. 107 odst. 1 SFEU, je soudní přezkum omezený, je-li posouzení Komise technické či komplexní povahy (rozsudek ze dne 21. června 2012, BNP Paribas a BNL v. Komise, C-452/10 P, EU:C:2012:366, bod 103).
- 89 V této souvislosti, pokud je třeba, aby Komise za účelem ověření, zda opatření spadá do působnosti čl. 107 odst. 1 SFEU, použila kritérium obezřetného soukromého investora v tržním hospodářství, použití tohoto kritéria zpravidla vyžaduje komplexní hospodářské posouzení Komise (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. září 2010, Komise v. Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, bod 68).
- 90 V projednávaném případě, jak to právem uvádějí francouzská vláda a Orange, se závěry Tribunálu, které kritizuje Komise, netýkají samotného použití kritéria obezřetného soukromého investora, nýbrž okamžiku, z něhož měla Komise vycházet za účelem provedení tohoto posouzení, a tudíž důkazů, které měla v tomto ohledu zohlednit.
- 91 I kdyby kromě toho přezkum, jehož provedení v tomto ohledu náleželo Tribunálu, musel být omezený, jak tvrdí Komise, neznamenala by tato okolnost, že Tribunál nesměl provést přezkum právní kvalifikace údajů hospodářské povahy provedené Komisí. Přestože Tribunálu nepřísluší nahradit hospodářské posouzení Komise vlastním hospodářským posouzením, z nyní již ustálené judikatury Soudního dvora

totiž vyplývá, že unijní soud musí zejména ověřit nejen věcnou správnost dovolávaných důkazních materiálů, jejich věrohodnost a soudržnost, ale musí rovněž přezkoumat, zda tyto skutečnosti představují všechny rozhodné údaje, jež musí být při posuzování komplexní situace zohledněny, a zda o ně lze opřít závěry, které byly z těchto skutečností vyvozeny (rozsudek ze dne 11. září 2014, CB v. Komise, C-67/13 P, EU:C:2014:2204, bod 46).

- 92 Tribunál v bodech 235 až 248 napadeného rozsudku přitom právě učinil přezkum posouzení důkazů Komisí, na kterých se zakládalo její zjištění, že bylo třeba použít kritérium obezřetného soukromého investora ve vztahu k červenci 2002, a nikoli prosinci 2002. V této souvislosti Tribunál rozhodl, že se toto posouzení zakládá na selektivním zohlednění dostupných důkazů a o tyto skutečnosti nelze opřít závěry, které z nich vyvodila Komise. Tribunál tudíž rozhodl, že posouzení provedené Komisí je stíženo zjevně nesprávným posouzením.
- 93 S ohledem na judikaturu připomenutou v bodě 91 tohoto rozsudku a na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, tak Tribunál nepřekročil provedením takové analýzy meze přezkumu, který mu příslušel provést.
- 94 Z toho vyplývá, že třetí důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako nepodstatný.

Ke čtvrtému důvodu, vycházejícímu z nesprávného výkladu, či dokonce zkreslení sporného rozhodnutí, jakož i zkreslení skutkových okolností

Argumentace Komise

- 95 V rámci čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku, který je třeba zkoumat na třetím místě, Komise tvrdí, že Tribunál zkreslil sporné rozhodnutí, když dospěl v bodech 246 až 248 napadeného rozsudku k závěru, že pouhé očekávání trhů nemůže vytvořit povinnost jednat a že Komise neprokázala, že nedodržení prohlášení ze strany státu vůči FT může ohrozit jeho pověst na finančních trzích. Bod 217 tohoto rozhodnutí totiž obsahuje takový důkaz spolu s konkrétními skutečnostmi na jeho podporu.
- 96 Kromě toho tento orgán tvrdí, že Tribunál rovněž zkreslil skutkové okolnosti, když konstatoval, že obezřetný soukromý investor mohl učinit prohlášení obdobná prohlášením vydaným od července 2002, třebaže do začátku prosince 2002 francouzská vláda ani FT neměly plán hospodářského zotavení a odhad nezbytného kapitálu. Komise totiž vysvětluje, že při nedostatku informací o finančním výnosu své operace nemůže stát tvrdit, že jedná jako obezřetný soukromý investor.

Závěry Soudního dvora

- 97 Z článku 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU a čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie vyplývá, že jedině Tribunál Evropské unie je příslušný zjistit skutkový stav, kromě případu, kdy věcná nesprávnost jeho zjištění vyplývá z písemností ve spise, které mu byly předloženy, a dále tento skutkový stav posoudit (rozsudky ze dne 6. dubna 2006, General Motors v. Komise, C-551/03 P, EU:C:2006:229, bod 51, a ze dne 29. března 2011, ThyssenKrupp Nirosta v. Komise, C-352/09 P, EU:C:2011:191, bod 179).
- 98 Posouzení skutkového stavu proto s výhradou případu zkreslování důkazů předložených Tribunálu nepředstavuje právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora (rozsudky ze dne 18. května 2006, Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients v. Komise, C-397/03 P, EU:C:2006:328, bod 85, jakož i ze dne 29. března 2011, ThyssenKrupp Nirosta v. Komise, C-352/09 P, EU:C:2011:191, bod 180).

- 99 Namítá-li žalobce, že Tribunál zkreslil důkazy, musí na základě článku 256 SFEU, čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 168 odst. 1 písm. d) jednacího řádu Soudního dvora přesně uvést skutečnosti, které Tribunál zkreslil, a prokázat pochybení v analýze, která podle něj vedla Tribunál ke zkreslení (rozsudky ze dne 17. června 2010, *Lafarge v. Komise*, C-413/08 P, EU:C:2010:346, bod 16 a citovaná judikatura). Podle ustálené judikatury Soudního dvora pak zkreslení musí zjevně vyplývat z písemností ve spise, aniž je nutné provést nové posouzení skutkového stavu a důkazů (rozsudek ze dne 27. října 2011, *Rakousko v. Scheucher-Fleisch a další*, C-47/10 P, EU:C:2011:698, bod 59, jakož i citovaná judikatura).
- 100 V projednávaném případě nejprve z bodu 246 napadeného rozsudku vyplývá, že Tribunál zohlednil bod 217 odůvodnění sporného rozhodnutí, jak právem tvrdí francouzská vláda.
- 101 Dále bylo v bodě 92 tohoto rozsudku uvedeno, že Tribunál přezkoumal v bodech 235 až 248 napadeného rozsudku posouzení důkazů Komisí, na kterých tento orgán založil své zjištění, že bylo třeba použít kritérium obezřetného soukromého investora ve vztahu k červenci 2002, a nikoli prosinci 2002, že dospěl k závěru, že se toto posouzení zakládá na selektivním zohlednění dostupných důkazů a že o tyto skutečnosti nelze opřít závěry, které z nich vyvodila Komise.
- 102 Konečně je nutno konstatovat, že ve své argumentaci Komise přesně neuvádí skutečnosti, které Tribunál zjevně zkreslil, avšak zpochybňuje posouzení skutkových okolností provedené Tribunálem, podle kterého závěry uvedené ve sporném rozhodnutí nebyly právně dostačujícím způsobem doloženy důkazy dovolávanými na jejich podporu.
- 103 S ohledem na výše uvedené tak Komise nemůže Tribunálu vytýkat, že zkreslil sporné rozhodnutí, jakož i důkazy.
- 104 Z toho vyplývá, že čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako neopodstatněný.

Ke druhému důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU

Argumentace Komise

- 105 V rámci svého druhého důvodu kasačního opravného prostředku Komise tvrdí, že Tribunál tím, že izoloval prohlášení vydaná od července 2002 od oznámení ze dne 4. prosince 2002 a návrhu akcionářské půjčky, oddělil ujištění trhů těmito prohlášeními od navýšení finančních prostředků, a přijal tak pointilistický přístup spočívající v sedmi různých nesprávných právních posouzeních, která představují stejně tolik porušení čl. 107 odst. 1 SFEU. Tato argumentace se dělí na sedm částí.
- 106 V rámci první části Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 219 až 248 napadeného rozsudku identifikoval přesný okamžik, ke kterému se kritérium obezřetného soukromého investora mělo použít. Podle názoru tohoto orgánu naráží tento přístup na bod 103 rozsudku *Bouygues*, podle kterého nelze vyloučit, že bude třeba pro účely uplatnění čl. 107 odst. 1 SFEU nahlížet na několik po sobě jdoucích zásahů státu jako na jediný zásah.
- 107 Soudní dvůr totiž nejen rozhodl, že několik událostí, jež nejsou souběžné, může být posuzováno společně, nýbrž i připustil, že není nutné, aby každá z těchto událostí zahrnovala zároveň poskytnutí výhody a převod státních prostředků. Stačí, že tyto skutečnosti jsou splněny z důvodu jedné nebo druhé uvedené události nebo jejich kombinace.
- 108 Nelze tudíž mít za to, že se kritérium obezřetného soukromého investora váže k přesnému okamžiku, ani že přítomnost výhody vyplývající ze státních prostředků představuje podmínku pro použití tohoto kritéria, jak Tribunál neprávem rozhodl v bodech 202, 203 a 226 napadeného rozsudku.

- 109 Komise přitom zejména v bodech 222 a 225 odůvodnění sporného rozhodnutí vysvětlila, že ponechání díky prohlášením vydaným od července 2002 ratingu FT na úrovni investice mělo rozhodující význam zejména na opatření z prosince 2002. Jednalo se o dlouhodobý proces podpory FT, který začal v červenci 2002 a konkretizoval se v prosinci 2002.
- 110 V rámci druhé části Komise tvrdí, že Tribunál tím, že dospěl v bodě 205 napadeného rozsudku k závěru, že se kritérium obezřetného soukromého investora mělo použít pouze na oznámení ze dne 4. prosince 2002 a na návrh akcionářské půjčky posuzované společně, pominul jak úzký vztah mezi zjištěnou výhodou a použitím tohoto kritéria, tak judikaturu zakotvenou v rozsudku Bouygues.
- 111 Vzhledem k tomu, že kritérium obezřetného soukromého investora slouží k diskvalifikaci opatření, které *prima facie* představuje výhodu, musí se totiž jak časový, tak věcný rozsah přezkumu opatření představujících výhodu shodovat s rozsahem působnosti tohoto kritéria. Jelikož se účinky výhody projeví v daném období, nemůže být uvedené kritérium použito pouze na část tohoto období.
- 112 V projednávaném případě přitom Soudní dvůr údajně identifikoval v bodech 132 až 139 rozsudku Bouygues výhodu poskytnutou FT tak, že obsahuje dvě části, a sice navýšení finančních prostředků FT a uklidnění trhu ohledně jeho schopnosti zaplatit splatné závazky, přičemž toto uklidnění vyplývá z prohlášení vydaných od července 2002.
- 113 V rámci třetí části má Komise za to, že Tribunál tím, že v bodech 227 až 232 a 255 až 261 napadeného rozsudku sémanticky rozlišoval mezi zkoumanými státními opatřeními a skutečnostmi kontextu, porušil zásadu, podle které musí být analýza existence státní podpory provedena v závislosti na účincích, a nikoli formě či sémantice. Podle Komise totiž existuje pouze sémantický rozdíl mezi přezkumem státního opatření v kontextu jiného státního opatření, se kterým je nerozdílně spojeno a společným přezkumem těchto dvou opatření.
- 114 V projednávaném případě jsou přitom prohlášení vydaná od července 2002 a návrh akcionářské půjčky nerozdílně spojeny, jelikož v prosinci 2002 byl stav trhu narušen uvedenými prohlášeními a bez uvedených prohlášení by se uvedený návrh nerealizoval, ani nevytvářel své účinky.
- 115 Mimoto závěry Tribunálu, podle kterých zaprvé z těchto dokumentů nevyplývá, že prohlášení vydaná od července 2002 a návrh akcionářské půjčky tvořily jediný zásah, a zadruhé Soudní dvůr rozhodl, že tato prohlášení nejsou předmětem rozhodnutí Komise, vycházejí z nesprávného výkladu sporného rozhodnutí, písemností Komise a rozsudku Bouygues.
- 116 V rámci čtvrté části má Komise za to, že Tribunál přiznal rozhodující význam upřesnění způsobů podpory, kterou francouzský stát poskytl FT, a z tohoto důvodu opominul účinky prohlášení vydaných od července 2002, byť tato prohlášení měla zásadní význam. Komise v tomto ohledu uvádí, že nebylo nutné, aby zkoumaná opatření měla stejnou povahu k tomu, aby byla považována za nerozdílně spojená. V bodech 132 až 136 rozsudku Bouygues totiž Soudní dvůr odkázal na tato prohlášení a jejich účinky za účelem stanovení přítomnosti výhody související s návrhem akcionářské půjčky, což ukazuje, že tato prohlášení měla být zohledněna v rámci analýzy.
- 117 V rámci páté části Komise připomíná, že v bodech 103 a 104 rozsudku Bouygues Soudní dvůr rozhodl, že pro účely použití čl. 107 odst. 1 SFEU je třeba nahlížet na několik po sobě jdoucích zásahů státu jako na jediný zásah, vykazují-li tyto zásahy z hlediska časového rozvržení, cíle a situace podniku v okamžiku uvedených zásahů natolik úzké vazby, že je nemožné je od sebe oddělit.
- 118 Komise mimoto připomíná, že Soudní dvůr v bodech 132 až 136 tohoto rozsudku předestřel, že prohlášení vydaná od července 2002 jsou objektivně součástí kontextu analýzy návrhu akcionářské půjčky.

- 119 Podle Komise přitom kritéria vytýčená Soudním dvorem v bodech 103 a 104 rozsudku Bouygues byla v projednávaném případě splněna vzhledem k úzké a nerozdílné vazbě mezi uvedenými prohlášeními a uvedeným návrhem. Jak lze z těchto bodů vyvodit, na všechny tyto po sobě jdoucí zásahy totiž mělo být nahlíženo jako na jediný a tentýž zásah.
- 120 Kromě toho Komise tvrdí, že použila v bodech 203 až 230 odůvodnění sporného rozhodnutí kritérium obezřetného soukromého investora na celý proces záchrany FT, a to zejména od počátku tohoto procesu, a sice od prohlášení ze dne 12. července 2002, jelikož toto prohlášení podmínilo celé pokračování uvedeného procesu. Komise dodává, že v bodech 215 až 218 odůvodnění sporného rozhodnutí prokázala, že v důsledku prohlášení vydaných od července 2002 vzniklo hospodářské a právní riziko, že mohou být ohroženy prostředky francouzského státu.
- 121 V rámci šesté části Komise tvrdí, že v bodech 230 až 232 a 249 až 254 napadeného rozsudku učinil Tribunál nesprávný závěr o existenci přerušení sledu dotčených státních opatření, ke kterému došlo v prosinci 2002, když zaprvé sledoval nesprávnou logiku spočívající v tom, že vázal přezkum kritéria obezřetného soukromého investora k přesnému okamžiku, a sice 4. prosinci 2002, a zadruhé se opřel o skutečnosti, které nevykazovaly takové přerušování a byly ovlivněny prohlášeními vydanými od července 2002.
- 122 Z důvodu rozhodujícího vlivu prohlášení od července 2002 by přitom i samostatné rozhodnutí soukromých subjektů bylo nedostatečné k tomu, aby přerušilo vazbu mezi těmito prohlášeními a návrhem akcionářské půjčky.
- 123 Navíc zjištění Tribunálu, uvedené v bodech 249 až 254 napadeného rozsudku, podle kterého došlo k významnému přerušování v prosinci 2002, neboť původně oznámený závazek se konkretizoval, je v rozporu jak se skutkovým zjištěním, které tentýž Tribunál učinil v bodech 212 až 215 tohoto rozsudku, podle kterého prohlášení vydaná od července 2002 poskytla FT výhodu, která přetrvávala přinejmenším do 17. prosince 2002, tak s konečnými skutkovými zjištěními Soudního dvora uvedenými v bodě 133 rozsudku Bouygues.
- 124 V rámci sedmé části Komise uvádí, že v bodech 246 a 247 napadeného rozsudku Tribunál učinil závěr, že i při zohlednění celého sledu zásahů francouzského státu během období od července do prosince 2002 mohly být všechny fáze tohoto procesu podobně vedeny obezřetným soukromým subjektem v tržním hospodářství, který dbá na to, aby byly splněny všechny vyžadované podmínky před přijetím neodvolatelného závazku investice. Podle Tribunálu tedy francouzský stát hodlal ovlivnit trhy využitím své pověsti, aby obnovil jejich důvěru, a zvláště se snažil dosáhnout zachování ratingu FT s cílem připravit pozdější pevné a méně nákladné refinancování tohoto podniku.
- 125 Podle Komise přitom tak Tribunál těmito úvahami pominul ohrožení pověsti, které způsobuje prohlášení, jež není dodrženo, a zvláštní situaci státu, který učiní takové prohlášení. Subjekty totiž připisují prohlášením dotyčného státu o podpoře veřejným podnikům o to menší důvěryhodnost, nejsou-li tato prohlášení plněna. Komise dodává, že i když skutečně upustila v bodě 219 odůvodnění sporného rozhodnutí od shledání existence podpor pouze na základě prohlášení vydaných od července 2002, neznamená to, že měla pochybnosti o poškození pověsti francouzského státu, které by vyplynulo z nedodržení jeho prohlášení.
- 126 Za těchto podmínek Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávných právních posouzení spočívajících v požadavku, aby k převodu státních prostředků došlo současně s poskytnutím výhody a v závěru, že k ohrožení pověsti může dojít pouze při závazku poskytnutí státních prostředků.
- 127 Komise kromě toho uvádí, že prohlášení týkající se závazku státu vykazují zvláštnost v tom, že mohou mít dopad nejen na důvěryhodnost státu jako akcionáře, nýbrž i na důvěryhodnost státu jako orgánu veřejné moci, a to i když prohlásí, že hovoří jménem státu jako akcionáře, jelikož dodržení prohlášení je rovněž otázkou politické důvěryhodnosti.

128 Konečně podle Komise Tribunál právně dostačujícím způsobem neodůvodnil svou úvahu uvedenou v bodě 247 napadeného rozsudku, podle které je třeba srovnávat stát jako akcionáře s globálním hráčem v hospodářství. Není totiž možné použít kritérium obezřetného soukromého investora na stát jako globálního hráče, aniž to odůvodňují zvláštní okolnosti.

Závěry Soudního dvora

129 Komise argumentací, kterou předkládá v rámci sedmi částí druhého důvodu kasačního opravného prostředku, v podstatě směřuje k prokázání, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, pokud jde o určení okamžiku, v jakém se měla Komise nacházet za účelem posouzení kritéria obezřetného soukromého investora. Komise totiž vysvětluje, že tento okamžik odpovídá červenci 2002, a nikoli, jak neprávem rozhodl Tribunál, prosinci 2002.

130 Zprvve v rozsahu, v němž Komise v rámci druhé až páté části tvrdí, že výhoda identifikovaná v rozsudku Bouygues zahrnuje prohlášení vydaná od července 2002, je třeba uvést, že tato argumentace naráží na výklad sporného rozhodnutí samotným Soudním dvorem v bodech 70 až 75 a 126 až 129 rozsudku Bouygues.

131 Soudní dvůr totiž v uvedených bodech konstatoval, že výhodu identifikovanou tímto rozhodnutím tvoří výlučně oznámení ze dne 4. prosince 2002, společně s návrhem akcionářské půjčky. Naopak z bodů 132, 134, 136 a 139 tohoto rozsudku implicitně, ale nutně vyplývá, že Soudní dvůr nezamýšlel rozšířit vymezení této výhody na prohlášení vydaná od července 2002, jelikož tato prohlášení spadají pouze do kontextu takto identifikovaného opatření podpory.

132 Vzhledem k tomu, že tedy argumentace Komise vychází z nesprávného výkladu rozsudku Bouygues a neodpovídá samotnému obsahu sporného rozhodnutí, musí být odmítnuta jako bezpředmětná (v tomto smyslu viz rozsudek Bouygues, bod 79).

133 Zadruhé, pokud jde o argumentaci předloženou v první části, je třeba konstatovat, že rovněž vychází z nesprávného výkladu napadeného rozsudku, jelikož Tribunál v bodech 219 až 222 uvedeného rozsudku učinil závěr, že se kritérium obezřetného soukromého investora musí použít na „období, v němž byla přijata opatření finanční podpory“, a tedy v projednávaném případě na „oznámení ze dne 4. prosince 2002, společně s návrhem akcionářské půjčky“.

134 Tribunál tudíž uvedl tyto dvě události tvořící v souladu s judikaturou vytýčenou v rozsudku Bouygues dotčenou výhodu, a na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, nikterak nevyloučil, že může být nutné provést požadovaný přezkum ve vztahu k určitému období spíše než ve vztahu k přesnému okamžiku.

135 Z toho vyplývá, že první část musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

136 Šestou část je rovněž třeba zamítnout vzhledem k tomu, že se opírá o tentýž nesprávný výklad napadeného rozsudku a ukazuje, že Komise pouze zpochybňuje posouzení skutkového stavu provedené Tribunálem, pokud jde o otázku, zda skutkové okolnosti mezi červencem 2002 a prosincem 2002 vykazovaly přerušování ve sledu státních opatření, či nikoli.

137 Zatřetí je nutno konstatovat, že argumentace předložená Komisí v rámci sedmé části je nepřijatelná, jelikož směřuje ke zpochybnění skutkového posouzení Tribunálu, podle kterého nelze vyloučit, že by soukromý investor jednal mezi červencem a prosincem 2002 obdobně, jako jednal francouzský stát.

138 Začtvrté v rozsahu, v němž musí být argumentace Komise, posuzovaná jako celek, chápána v tom smyslu, že podle tohoto orgánu existuje nerozdílná vazba mezi opatřením poskytnuté podpory a skutečnostmi spadajícími do jeho kontextu, přičemž důsledkem této vazby je i přes to, že se tyto

skutečnosti odlišují od uvedeného opatření, že soulad tohoto opatření s ohledem na kritérium obezřetného soukromého investora musel být posuzován k okamžiku, kdy k uvedeným skutečnostem došlo, a nikoli k okamžiku, kdy bylo toto opatření přijato, je třeba uvést následující.

- 139 Nejprve z rozsudku ze dne 5. června 2012, Komise v. EDF (C-124/10 P, EU:C:2012:318, bod 85) vyplývá, že skutečnosti následující po okamžiku, kdy bylo dotyčné opatření přijato, nelze zohlednit pro účely posouzení kritéria obezřetného soukromého investora.
- 140 Dále z téhož rozsudku vyplývá, že toto posouzení musí být provedeno ve vztahu ke skutečnostem, které byly dostupné k okamžiku, kdy bylo rozhodnutí o investici přijato (rozsudek ze dne 5. června 2012, Komise v. EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, bod 105).
- 141 V této souvislosti Soudní dvůr uvedl, že okamžik, kdy bylo rozhodnutí o investici přijato a okamžik, kdy bylo opatření realizováno, se nutně neshodují, neboť uvedené rozhodnutí může být přijato před realizací opatření (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. června 2012, Komise v. EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, bod 105).
- 142 V projednávaném případě je třeba poukázat na to, že po svrchovaném posouzení skutkových okolností Tribunál konstatoval v bodech 222 až 232 napadeného rozsudku, že k návrhu akcionářské půjčky došlo až v prosinci 2002, v bodech 234 až 245 tohoto rozsudku, že francouzská vláda nepřijala žádný pevný závazek v červenci 2002, a v bodech 249 až 254 uvedeného rozsudku, že rozhodnutí finančně podpořit FT prostřednictvím návrhu akcionářské půjčky nebylo přijato během července 2002, nýbrž na začátku prosince 2002.
- 143 Za těchto podmínek předjímat k červenci 2002 okamžik, kdy mělo být kritérium obezřetného soukromého investora posouzeno, by nutně vedlo k vyloučení z tohoto posouzení relevantních skutečností, ke kterým došlo mezi červencem 2002 a prosincem 2002, jak správně konstatoval Tribunál v bodě 230 napadeného rozsudku.
- 144 Je přitom nutno konstatovat, že takový výsledek by nebyl v souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora připomenutou v bodě 91 tohoto rozsudku, podle které Komisi přísluší zohlednit pro účely svého posouzení všechny relevantní skutečnosti.
- 145 Z toho vyplývá, že druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být zčásti odmítnut jako nepřípustný a zčásti zamítnut jako neopodstatněný.
- 146 S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba kasační opravný prostředek zamítnout.

K nákladům řízení

- 147 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný.
- 148 Podle čl. 138 odst. 1 daného jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 149 Vzhledem k tomu, že Orange, jakož i francouzská vláda požadovaly náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.